

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

CELJE – LJUBLJANA

GREGOR ČUŠIN: ŽIVA CERKEV

Odlomek iz knjige

Mali ministrant Peter se je včeraj med mašo dolgočasil. Oziral se je po cerkvi in opazoval slike. Kar na lepem se mu je zazdelo, da mu je Jezus na križu pomežiknil.

Ko se je Peter popoldne vračal z igrišča, ga je pot vodila mimo cerkve. Košarkarska žoga, ki jo je spretno vodil pred seboj, se mu je nenadoma izmuznila iz rok in se zakotalila proti velikim cerkvenim vratom. Peter je stekel za njo, in ko se je sklonil, da bi jo pobral, se je nenadoma spomnil, kaj se je zgodilo med mašo ... Obstal je ...

»Eh, pa saj to ne more biti res,« si je rekel. »Nemogoče! Zdelo se mi je.«

Že se je obrnil, da bi šel, nato pa se je hipoma premislil.

»Saj je tako ali tako zaklenjeno,« si je mislil. »Cerkev je vedno zaprta!«

Pritisnil je na kljuko in vrata so se tiho odprla ... Nič več ni pomišljal. Kar z žogo pod pazduho je vstopil.

Cerkev je bila prazna in tiha. Tišino je zmotilo le škripanje gumijastih podplatov Petrovih superg. Obstal je pred velikim križem na steni ... Pred Jezusom ... In ga opazoval ... Jezus je imel zaprte oči, na glavi trnjevo krono in izpod nje so mu drobne, rdeče kaplje krvi polzele po obrazu ... Nič nenavadnega ... Kip pač, kot vsak drug ...

Nenadoma pa je Jezus dvignil glavo, odprl oči in dejal: »Pozdravljen, Peter! Lepo, da si prišel.«

Petra je od presenečenja in, priznajmo, tudi od strahu kar vrglo na zadnjo plat. Žoga mu je seveda padla iz rok in se odkotalila po kamnitem tlaku nekam v poltemo pod korom.

»Ne boj se,« je nadaljeval Križani, »samo jaz sem.«

»Ti si ... živ?« je trepetajoč in še vedno na tleh komaj izdaval fantič.

»Seveda sem živ,« se je nasmehnil Jezus.